

Za razliku od jevrejstva gdje postoji vrlo bliska veza između religije i prava na jednoj strani i religije i države na drugoj strani, u slučaju kršćanstva/istčnog također, takva se veza tokom historije nije manifestovala. To da se nije manifestovala ovakva veza u kršćanstvu, odnosno da kršćanstvo nije došlo sa nekim novim pravom bilo je zaslužno nekoliko faktora:

Misija Isusa., se koncentrisala na popravljavanje morala kod ljudi, na moralnu reformu a ne na pravnu reformu, zato će i kršćani kasnije naglašavati da je Isa, as., odnosno Isus potvrdio zakone koji su ranije objavljeni; ta činjenica, tj. da se kršćanstvo nije pojavilo sa nekim novim pravom koji bi bio recimo različit od pravnih propisa sadržanih u Starom Zavjetu.

Druga okolnost je čisto historijskog karaktera; to je bila veza između kršćanstva i Rimskog carstva. Kršćanstvo je počelo da se razvija na periferiji R.C. (Palestina je početkom novog vijeka bila pod dominacijom Rima, R.C. je dominiralo Bliskim Istokom pa i samom Palestinom; rimski guverner je upravljao Palestinom, postojali su elementi jevrejske države sa nekom pravno-sudskom autonomijom ali su postojali rimski garnizoni koji su vršili konačnu jurisdikciju u slučajevima koji su zahtijevali smrtnu kaznu. Prvobitni odnos Rima prema kršćanstvu je bio jako negativan; Rimljani su kršćane smatrali subverzivnim, podrivačkim pokretom, pokretom koji je, prema shvatanju Rimljana, imao za cilj da potkopa temelje Rimske države – zbog toga su bili kršćani progonjeni, bacani u arenu, a prvi kršćanski mučenici nastali su tokom rimskih progona kršćana. U 4. vijeku, u vrijeme Konstantina došlo je do značajnog preokreta za historiju i Rima i za historiju kršćanstva koje će biti služeno priznato u Rimu da bi kasnije vrlo brzo bilo priznato za jedinu služebenu religiju Rima. Ova pojava koja je radikalno uticala na položaj kršćanstva u Rimu u historiji je poznata kao "Konstantinovski preokret"; u 4. vijeku kršćanstvo i Rim mijenjaju svoje međusobne odnose, ono prestaje biti progonjena religija a Rim prestaje biti neprijateljski raspoložena Imperija; pronalazi se modus vivendi (zajednički život). Zajednički život zahtijevao je kompromise obje strane. Oni su se ogledali u sljedećem: Rim je priznao kršćanstvo i obrnuto. Kada govorimo o rimskoj državi, prvo nam na pamet pada rimsko pravo koja je bila poznata po svome pravnom sistemu koji je bio jako dobro razvijen, pravno-tehnički dotjeran i koji je nastavio da vrši snažan uticaj na razna prava do danas dan. Činjenica da je Rim priznao kršćanstvo a ono priznalo Rim dovest će do toga da će i Rimsko pravo da se pojavi kao jedan od uticajnih i ključnih faktora koji će oblikovati kršćansko pravo ili kanonsko pravo, ali će u toku tog procesa i Rimsko pravo pretrpjeti promjene. Rimsko pravo je nastalo u paganskoj rimskoj državi, pa nije odgovaralo da bude totalno transplantirano u kršćanstvo nego će brojne odredbe Rimskog prava proći unutrašnje pročišćavanje i biti dovedene u sklad sa kršćanskim moralnim, odnosno moralno-etičkim učenjima i teološkim istinama, tako da će Rimsko pravo kristijanizirano; taj proces će teći od 4. st. nekoliko vijekova gradnje kanonskog prava (kanonsko pravo i zapadne i istočne crkve). Zato će kanonsko pravo biti razvijeno u dobroj mjeri pod uticajem rimskog prava u slučaju katolika ili pod uticajem Vizantije u slučaju pravoslavlja. Na ovaj način, dva izdanka rimske države (Istočno i Zapadno), uticat će na razvoj kanonskog prava. Pravo Z.R.C. sa latinskim jezikom će uticati na razvoj kanonskog prava, pravo Z.R.C. i njegove institucije uticat će na katoličanstvo sa latinskim jezikom kao dominantnim a pravo i institucije Bizantije sa grčkim uticat će na pravoslavlje. Na ovaj način će biti izražen jedan konglomerat, jedan sistem koji će biti nazvan Crkveno/kanonsko pravo.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com